

เทศกาล วันแห่งความรัก

ขอบ

อภรรณ พัทธนาวิชชัย

จีน

เทศกาลวันแห่งความรักของจีน 情人节 (qíngrénjié อิบรินเจีย) หรือเทศกาลวันที 7 เดือน 7 (ตามปฏิทินจันทรคติ) 七夕节 (qīxījié ซีซีเจีย)

สำหรับในปีเทศกาลวันแห่งความรักของจีนจะตรงกับวันจันทร์ที่ 16 เดือนสิงหาคม ประวัติความเป็นมาของเทศกาลนี้ มาจากเรื่องเล่าที่มีมาแต่โบราณของจีนที่หมู่บ้านซีหนาน เมืองหนานหยาง เป็นเรื่องราวระหว่างความรักของหนุ่มสาวคู่หนึ่ง มีชายหนุ่มคนหนึ่งชื่อหลิงเอ้อ 灵儿 (língér) เป็นคนฉลาด 聪明 (cōngmíng ชงมิง) ซื่อสัตย์ 忠厚 (zhōnghòu จงฮั่ว) และขยันขันแข็ง 勤劳 (qínláo ฉินเหลา) เป็นลูกกำพร้าตั้งแต่ยังเด็กจึงอาศัยอยู่กับพี่ชาย ต่อมาพี่ชายแต่งงานกับพี่สะใภ้ 嫂子 (sǎozǐ เส่าจื่อ) ซึ่งเป็นคนที่มีจิตใจโหดเหี้ยม ชอบกลั่นแกล้งหลิงเอ้อ แกล้งให้หลิงเอ้อนำวัว 9 ตัวไปเลี้ยงและสั่งว่าถ้ากลับมาต้องมีวัวทั้งหมด 10 ตัว ถ้าหากไม่สามารถกลับมาพร้อมวัว 10 ตัว ได้ก็ไม่ต้องกลับมาที่บ้านอีก

หลิงเอ้อไม่มีทางเลือกจึงพาวัว 9 ตัวออกจากบ้านเข้าไปในป่า คนในหมู่บ้านเมื่อได้ยินข่าวดังกล่าวต่างพากันเห็นใจ หลิงเอ้อคิดไม่ตกว่าจะทำอย่างไรให้มีวัวเพิ่มเป็นสิบตัว จึงนั่งร้องไห้ที่ใต้ต้นไม้ ทันใดนั้นเองก็ได้พบกับชายชราผอมขาวยืนตรงหน้า ชายชราถามหนุ่มเลี้ยงวัวว่า ทำไมจึงมานั่งร้องไห้เช่นนี้ ทำไมจึงพาฝูงวัวมาที่นี่ หนุ่มเลี้ยงวัวเล่าเรื่องทั้งหมดให้ชายชราฟัง ชายชราฟังจบจึงแนะนำหนุ่มเลี้ยงวัวให้เข้าไปในป่าจะพบวัวแก่ที่นอนบาดเจ็บอยู่ ให้หนุ่มเลี้ยงวัวดูแล รักษาให้หายดี แล้วก็พาวัวแก่กลับบ้านได้ หลังเอ้อฟังดังนั้น จึงรีบทำตามที่ชายชราบอก จึงข้ามภูเขาไปตามที่ชายชราบอกจนสุดท้ายก็ได้พบวัวนอนป่วยอยู่และไม่มีแรง หลิงเอ้อจึงนำหญ้ามาป้อนให้ติดต่อกันเป็นเวลา 3 วัน 3 คืน จนวัวแก่มีเรี่ยวมีแรง จึงเล่าให้หลิงเอ้อฟังว่า จริงๆ แล้วเขา คือ เทวดา 仙 (xiān เซียน) ที่อยู่บนสวรรค์ แต่ทำผิดกฎจึงถูกลงโทษให้ลงมาจากสวรรค์และทำให้เขาได้รับบาดเจ็บ โดยจะต้องล้างแผลด้วยน้ำค้าง 露 (lù ลู) ของดอกไม้ร้อยดอกทุกวันเป็นเวลา 1 เดือน

หนุ่มเลี้ยงวัวดูแล รักษาวัวแก่เป็นอย่างดี จนหายป่วย จากนั้นจึงพาวัวแก่กลับบ้าน เมื่อถึงบ้านพี่สะใภ้พบว่าหนุ่มเลี้ยงวัวมีวัวเพิ่มขึ้นมาเป็น 10 ตัว จึงกล่าวหาว่าหนุ่มเลี้ยงวัวไปขโมยวัวของคนอื่นมา จึงทุบตีหลังเอ้อ คนในหมู่บ้านต่างพากันมาลอบใจหลังเอ้อ หลังจากนั้น หลังเอ้อ ตอนกลางวันเลี้ยงวัว ตอนกลางคืนนอนหลับกับวัว คนในหมู่บ้านจึงขนานนามว่า นินิวหลง 牛郎 (niúláng) พี่สะใภ้พยายามหาทางกลั่นแกล้งหนุ่มเลี้ยงวัว โดยนำยาพิษ 毒药 (dúyào ตู้เหยา) ใส่ในอาหารให้หลังเอ้อรับประทาน แต่วัวแก่รู้ทัน จึงเตือนนินิวหลงไม่ให้รับประทาน พี่สะใภ้รู้เข้าจึงโมโหไล่หนุ่มเลี้ยงวัวออกจากบ้าน หนุ่มเลี้ยงวัวไม่ได้ต้องการทั้งบ้านทั้งที่นาของพ่อแม่ เขาต้องการเพียงแค่วัวแก่ รถเก๋าๆ 2 คัน และกล่องหนังที่เปื่อยแล้ว 1 กล่อง แล้วจึงออกจากบ้านไป

นินิวหลงและวัวแก่ได้พักอยู่ที่กระท่อ 草棚 (cǎopéng เจ้าเผิง) ได้ต้นหม่อน 桑树 (sāngshù ซังหลู่) ที่สร้างขึ้นมาจากนั้นวัวแก่ได้คายเมล็ดถั่วลันเตาออกมาให้นินิวหลงปลูก กระทั่งต้นถั่วลันเตาแตกกิ่งก้านสาขาจนมีขนาดใหญ่ วัวแก่บอก

ที่มา : <http://a2.att.hudong.com/33/93/01300000092237121723937695501.jpg>

ที่มา : <http://www.8080.net/pics/2009/8261613320.jpg>

เฉียวกั๋ว <http://baike.baidu.com/view/8489.htm>

หนิวหลางว่า หนิวหลางสามารถแอบซ่อนตัวเองจากต้นถั่วลิ้นเต่าแล้วแอบมองนางฟ้าที่จะลงมาอาบน้ำในสระน้ำและถ้านางฟ้าองค์ใดที่แอบมองหนิวหลาง เป็นเวลา 7 วัน แสดงว่านางฟ้าองค์นั้นต่อไปจะเป็นภรรยาของหนิวหลางชายหนุ่มพึงดังนั้นจึงทำตามที่วัวแก่บอก

วันแรกที่แอบมองเหล่านางฟ้าอาบน้ำก่อนที่เหล่านางฟ้าจะกลับมีนางฟ้าอยู่องค์หนึ่ง

แอบมองหนิวหลาง เช่นกัน

กลางคืนวันที่ 2 หนิวหลางเจอแต่นางฟ้าองค์นั้นลงมาเล่นน้ำเพียงลำพังและนางฟ้าก็ได้มองมาที่หนิวหลาง

วันที่ 3 นางฟ้าองค์นั้นก็แอบมองหนิวหลางและส่งยิ้มให้หนิวหลางอีกด้วย

วันที่ 4 นางฟ้าองค์นั้นแอบพยักหน้าให้หนิวหลาง

วันที่ 5 ได้นำตัวไหมสีน้ำเงินลงมาจากสวรรค์ด้วย

วันที่ 6 นางฟ้าองค์นั้นได้แอบลักลอบนำเครื่องทอผ้าไหมลงมาจากสวรรค์

และวันที่ 7 นางฟ้าได้นำกระสวยที่ใช้ทอผ้ามาบอกให้แก่หนิวหลาง

จนในที่สุดทั้งคู่ก็รักกัน จากนั้นจึงแต่งงานกัน ส่วนนางฟ้าได้ลงมาอยู่บนโลก พอเข้าสู่วันที่ 7 เดือน 7 ของปีที่สามนางฟ้าได้ให้กำเนิดลูกสาวและลูกชายด้วยกัน หนิวหลางมีอาชีพทำไร่นาและนางฟ้าอยู่ที่บ้านทอผ้า นางฟ้าองค์นี้เป็นผู้มีความสามารถในการทอผ้าอย่างมาก ทั้งหมดดำเนินชีวิตด้วยกัน

อย่างมีความสุข หลังจากนั้นอีกไม่นานก่อนที่วัวแก่ตาย วัวแก่ได้บอกหนิวหลางว่าหากวัวแก่ตายไปแล้ว ให้นำเนื้อของวัวแก่มารับประกันและให้นำหนังของวัวแก่มาทำรองเท้าซึ่งสามารถบินไปยังสวรรค์ได้

จนกระทั่งวันหนึ่งแม่ของนางฟ้าทราบเรื่อง จึงลงมาจากสวรรค์พาตัวนางฟ้ากลับไป หนิวหลางกลับมาถึงบ้านพบว่าลูกชายและลูกสาวร้องไห้ จึงได้สอบถามเรื่องราวจากลูกสาว จากนั้นจึงสวมรองเท้าหนังของวัวแก่ แล้วอุ้มลูกชายและลูกสาวบินตามนางฟ้าไปยังสวรรค์ ยิ่งบินก็ยิ่งเร็วจนตามเกือบจะทัน แต่แม่ของนางฟ้า นำปืนปักผมมาเสกจนทำให้เกิดแม่น้ำสายขนาดใหญ่ที่มีคลื่นโหมซัดกระหน่ำขึ้นกั้นกลางระหว่างนางฟ้าและหนิวหลาง หนิวหลาง นางฟ้า และลูกๆ ต่างพากันร้องไห้ 哭 (kū) จนเสียงร้องไห้ดังไปถึงเทพเจ้าบนสวรรค์ เกิดความสงสารเด็กๆ จึงอนุญาตให้ทุกๆ วันที่ 7 เดือน 7 ของทุกปี ให้ครอบครัวนี้ได้มีโอกาสพบหน้ากัน โดยมีสะพานนกพิราบเป็นทางเชื่อม ต่อมาผู้คนบนโลกจึงเห็นแม่น้ำสายใหญ่ที่มีคลื่นโหมกระหน่ำนั้นคือทางช้างเผือก 天河 (tiānhé เทียนเหอ) นั่นเอง

ความเชื่อของเทศกาลนี้ บ้างก็กล่าวว่าหญิงสาวจะเตรียมด้วยหลากสีและเข็ม 7 เล่ม ใครที่สามารถร้อยด้ายเข้ารูเข็มทั้ง 7 เล่มได้ก็จะเป็นผู้มีฝีมือในด้านการเย็บปักถักร้อยเหมือนนางฟ้าในตำนาน บ้างก็กล่าวว่าเที่ยงคืนของวันที่ 7 เดือน 7 (ตามปฏิทินจันทรคติ) หากใครที่สวมชุดสีขาวแล้วข้ามถนน แล้วเดินไป 7 ก้าว และคนที่เจอเป็นคนแรก หากเป็นเพศเดียวกัน แสดงว่าเขาคนนั้นคือเนื้อคู่เมื่อชาติที่แล้ว หากเป็นคนละเพศกันแสดงว่าเขาคนนั้นคือเนื้อคู่ในชาตินี้ นอกจากนี้ยังมีความเชื่อว่าจะออกมาดูท้องฟ้าในค่ำคืนนั้นและอธิษฐานขอพรและขอให้ชีวิตมีความสุขสมหวัง ในคืนของเทศกาลนี้จะมีการทำความสะอาดบ้านให้สะอาดและยังทำขนมหนึ่ง ที่เรียกว่า 巧果 (qiǎoguo เฉียวกั๋ว), เม็ดบัว 莲蓬 (lián péng เหลียนเปิง), รากบัว 白藕 (bái ǒu ไป๋อู๋), กระจับแดง 红菱 (hóng líng หงหลิง) นำมาไหว้และคนในครอบครัวก็จะมานั่งพร้อมหน้าตากัน

นอกจากจะเรียกว่า七夕节 ยังมีชื่อเรียกของเทศกาลนี้อีกว่า 双七 (shuāngqī ซวงชี), 此日月(cǐrìyuè ฉี้อือยวี่), 日皆为七 (rìjiēwéiqī รื่อเจียเหวยชี), 重七 (chóngqī ฉงชี) อีกด้วย

ที่มา :

<http://thai.cri.cn/chinaabc/chapter18/chapter180102.htm>

<http://writer.dek-d.com/AngelTVXQ/writer/viewlongc.php?id=379817&chapter=133>

<http://baike.baidu.com/view/8489.htm>